

Η ΛΥΧΝΙΕΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 2α.
ΑΡΙΘ. 17ος.

Φυλλάδια 12.
Τιμή ὄβολα 36.

Κεφαληγία 27 Δικεμβρίου 1860.

Ἄν ἡ Νέα Ἐποχὴ ἐβρικόλακιασε, δὲν ἐβρικόλακιασε γι' ἄλλο παρὰ γιὰ ν' ἀλθῆ νὰ πῆ τοῦ Λομπάρδου νὰ κόψῃ τὸ σάβανότου. Πραγματικῶς,

Ο ΛΟΜΠΑΡΔΟΣ ΕΚΟΨΕ ΤΟ ΣΑΒΑΝΟΤΟΥ !

Ὁ Λαοπλάνος Λομπάρδος ἔκοψε τὸ πολιτικὸ σάβανότου ἀπὸ ἓνα καμπρὶκ ὁποῦ τὸ λένε δὲ ν-κ α τ α δέ χ ο υ-μ α ι ! Σάβανο φτιασμένο ἀπὸ δὲ ν-κ α τ α δέ χ ο υ-μ α ι εἶναι τὸ μεγαλοπρεπέστερο ἀπὸ ὄλα τὰ σάβανα, μὰ εἶναι σάβανο ! Τὸ νὰ μὴν καταδέχεται ἓνας νὰ ἀποκρένεται σὲ γαλιотиές ὁποῦ τοῦ ξεμπροσινιάζονται μὲ ὄλην τὴν ἀκρίθειαν, καὶ μὲ πολλοὺς καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες, εἶναι ἢ πουλιὸ ὑπερίφανη, ἢ πουλιὸ καταφρονητικὴ ἀναγνώριση, μὰ εἶναι ἀναγνώριση !

Ἐγὼ μαζώνω ὅσες γνωρίζω ἀπὸ τὲς γαλιотиές τοῦ λαοπλάνου τούτου, τὲς μπελονιάζω, τὲς κάνω τσαπέλες, καὶ τὲς κρεμάω στὸ πουλιὸ φανούμενο μέρος τῆς Δημοσιογραφίας· κι' ὁ ἄντροπιασμένος ἐτούτος Τσαρλατάγος δὲν καταδέχεται νὰ πῆ πῶς ἢ τσαπέλες ἐκεῖνες δὲν εἶναι ἰδικέστου ! . . . μὲ ἄλλα λόγια, δὲν καταδέχεται νὰ ζῆση πουλιὸ σὴν ὑπόληψη τῶν ἀπατημένων ὄχλων ! . . . Ὁ Λομπάρδος λοιπὸν ἔκοψε τὸ πολιτικὸ σάβανότου ! . . .

Εὐχέσου Κύριε Λομπάρδε, τὸ μέτρο ποῦ ἐπῆρες τώρα ὅστερα εἶναι τὸ φρονημότερο ἀπ' ὅσα ἐμπόρνες νὰ πάρης. Εἰς τὸ σπῆτι τῆς κοινωνίας, ἢ μοναχὴ Ἀλήθεια εἶναι ἢ νοικοκυρὰ· ἢ Πλάνη δὲν εἶναι παρὰ μίαν κλέφτρα. Ἡ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ 341 Φ 40034

κλέφτρα τούτη ἄς εὐχαριστηῆται νὰ κλέφτη τὴν κοινω-
νίαν ἕως ὅτου ἡ ὑποφερτικότητα τῆς νοικοκυρᾶς τῆς τὸ
συγχωρεῖ, ἀλλὰ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ διεγύρεται ὅταν ἡ
νοικοκυρὰ βαρεμένη τῆς διορίζει μὲ ἀποφασιστικότητα νὰ
ἔβγη ἀπὸ τὸ σπῆτι. Ἰδιαιτέρως δὲ σὺ Κύριε Λομπάρδε
πρέπει νὰ ἦσαι καὶ πολὺ εὐχαριστημένος εἰς τὴν ἐπιτυχι-
ανσου, ἐπεὶδῆ, σὺ περισσότερο ἀπὸ ὄλους τοὺς ἄλλους
λαοπλάνους ἐχώρασες κ' ἐδοξάσθηκες. "Ὅσοι ἑυμόνται τί
εἴσουνε πρὶν προδόσης τὸν Τόποσου, θέλει σοῦ εἰποῦν' ὅτι
πρέπει νὰ κράζεις εὐχαριστημένος, καὶ φθάνει πλέον.
Καλιάσου!..

ΛΟΜΠΑΡΔΟΥ

ΑΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἐξοκλούθησθ. Εἰδὲς Ἐωσφόρον, 24 Μαΐου, 1860

Ἐλεγα ὅτι, τὲς διαβολὲς, τὲς συκοφαντίες, τὲς ψευτιῆς
κάθε εἴδους τῆς Φωνῆς τοῦ Λομπάρδου τῶν 16 ἀπριλίου,
δὲν ἤθελε πάρω νὰν τὲς ἀνασκεδάσω ἀπὸ μία σὲ μία. Εἴ-
ναι ὅμως ἐκειμέσα μία διαβολὴ τὴν ὁποία ἐπιθυμῶ νὰ
ξεχωρίσω ἀπὸ τὲς ἄλλες, καὶ νὰ τὴν δείξω ὁποῖαν εἶναι.

Τὴν καταφρόνηση ποῦ οἱ Ἄγγλοι ἐδείξανε τώρα τοὺς
ὑστερους χρόνους γιὰ τοὺς λαοπλάνουςμας, οἱ λαοπλά-
νοίμας τὴν ἐδεχθήκανε πάντα σὰ μία μιζιθρία στὸ πρό-
σωπο· τὴν ἐμάσανε μὲ τὸ δάχτυλότους πῶς νὰν τὴν
πετάξουνε, μὰ, τὴν ἐβάλανε στὸ σόματους καὶ τὴ φάγα-
νε. Τοῦτο ἔκαμε ποῦ ἡ καταφρόνηση τῶν Ἄγγλων ν' ἀ-
ξίνη περισσότερο, καὶ ἀκολούθως ἡ κοιλιὰ τοῦ λαοπλά-
νωνε νὰ χοντρίνη ἀναλόγως. Ἄν ὁ Λομπάρδος τολμᾷ
νὰ ἐπιβουλεύετ' ἐμὲ, συκοφαντόντας ἐμὲ καὶ τὸν Ἄρμο-
στήν, καὶ κάνοντας νὰ πιστέψη ὁ ὄχλος ὅτι ἡ ὑπεράπι-
ση ποῦ ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης μοῦ ἐπρόσφερε δὲν εἶναι τί-
μια, ἡ τόλμη τούτη τοῦ Λομπάρδου στηρίζεται ὀλοκλή-
ρως εἰς τὴν καταφρόνηση τοῦ Ἄρμωστή. Ὁ Λομπάρδος,

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΕΥΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

σὰν ὅλους τοὺς ἄλλους λαοπλάνους, μετράει κ' ἐκεῖνος τὴν τόλμητου μὲ τὴν καταφρόνηση τοῦν Ἄγγλωνε, καὶ πέρνει τὰ μέτρατου νὰ μὴν περάση τὰ ὅρια τῆς καταφρόνησῆςτους.

Ὅταν ἐπέρισι μοῦ ἔγινε ἡ πρώτη συκοφαντία στὸν Ἄρμωστή, ἐγὼ δὲν ἤξερα τίποτα. Ἡ συκοφαντία ἐκείνη, ἀν' ὄχι καμομένη, ἦτανε ὑπογραμμένη τουλάχιστον ἀπὸ τὲς πρῶτες, ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν, ἐξουσίες τοῦ Τόπου, ἢ ὅποιες συμφῶνως ἐζητούσαν τὴν ἐξουσίμου. Ὅταν μιὰ τέτοια τριχυμία ἦλθε σ' αὐτιάμου, ἐπαρουσιάσθηκα εὐθὺς εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξουχότητα μὲ μιάν ταχτικὴν κατηγορίαν κατὰ τοῦ Τοπορητῆ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐκφραζὰ καὶ κανένα ἐλαφρὸ παράπονο κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου. Ὁ Ἄρμωστής, ὁποῦ τότες εὐρησκότου' ἐδῶ (1), ἔστειλε τὴν ἄλλη μέρα καὶ μ' ἐκραξε. Ἐνας δοῦλος τοῦ Τοποτηρητῆ ἦλθε καὶ μὸτσάκισε τὴν πόρτα χτυπιὲς ἄγριες, φωνάζοντάςμου ἀπὸ τὸ δρόμο νὰ πάω εὐθὺς εἰς τὸν Ἄρμωστή ποῦ μὲ θέλει. Κατὰ δυστυχία δὲν ἤμουνα ἐτοιμος, καὶ ὁ ἴδιος ἀνθρωπος ἐξανᾶλθε ἔπειτα ἀπὸ δέκα λεπτὰ φωνάζοντάςμου πάλε ἀπὸ τὸ δρόμο φωνὲς θυμοῦ, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάνω τὸν Ἄρμωστή νὰ προσμένῃ! Τέτοια ἦτανε τὰ προεόρτια τῆς υπεράσπισης ὁποῦ ὁ Λαοπλάνος Λομβάρδος θέλει τώρα νὰ παραστήση στὸν ἀνόητον ὄχλον ὡς ἔχουσα σκοπὸν νὰν τὸν ἀλλαξοπιστήσῃ!

Ὅταν ἐπῆγα ἐκεῖ, πρωτοῦ μοῦ δώση καιρὸ νὰ τὸν χαιρετήσω, μ' ἐδέχθηκε μὲ μιὰ ξεχειλίση ἀπὸ φοβέρες. «Κύριε Λασκαράτε, μοῦ λέει, ὅλος ταραγμένος, σὺ γράφεις ἐναντίον εἰς τὴ θρησκεία! Εἶδες καλὰ, ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω στὰ χέριαμου τὴν ἐξουσία τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας, καὶ δὲν ἤθελα νὰ μὲ ὑποχρεώσης νὰ τὴν μεταχειρισθῶ ἐναντίονσου.»

Ἐκατάλαβα λοιπὸν ὅτι ὁ Ἄρμωστής ἦτανε ἀπατημένος. Ἦθελ' εἶναι πολυλογία ν' ἀναφέρω λεπτομερῶς

(1) σὶτὴ Ζάκυθο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὴν συνδιάλεξιν ἐκείνην διὰ τῆς ὁποίας ἔφθασα τέλος πάντων, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Τοποτηρητῆ, νὰν τοῦ ἀποδείξω τὴν ἀπάτητον, τὴ διαβολὴν στελιασμένην ἀπὸ κάποιους γαλιότους ἐδῶθε, (1) καὶ τὴ συνδρομὴν τοῦ Τοποτηρητῆ, σ' ἐκεῖνο τὸ ἀχρίστιανον ἔργον. Ἔως οὗτο νὰ κατατορθῶσω τοῦτο, ὁ Ἄρμωστής δὲν ἔπαψε νὰ μὲ μεταχειρίζεται αὐστηρὰ· ἀλλ' ὅταν ἐκατάλαβε πλέον τὴν ἀθουότητάμου, ὁ ἀνθρωπος ἀλλάξε τρόπον μ' ἐμὲ, καὶ, αἰσθανόμενος βέβαια τὴν χρεῖαν τοῦ νὰ μοῦ δώσῃ μίαν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν κακὴν μεταχείρισιν τοῦ ἀδίκως μοῦ ἔκαμε, καὶ ἴσως καὶ ἓνα καταφύγιον διὰ τὴν ἀδικὴν καταδρομὴν τοῦ μοῦ ἐγενότουνε, μ' ἐσήμωσε μ' εὐπροσηγορία, καὶ μοῦ ἐζήτησε νὰ ᾔῃαι συνδρομητήςμου, καὶ ὑπερασπιστήςμου ἀ ν τ ο ὕ τ ὸ ἐ σ υ γ χ ω ρ ο ὕ σ α.

Ὅταν ἐγδῶσω τὴν ἱστορίαν τῶν Καταδρομῶν μου ἐξαιτίας τοῦ Λύχνου, ὡς καὶ τοῦτο τὸ μέρος θέλει φανεῖ μὲ τὲς λεπτομέρειές του διὰ τὴν ὥρα, ἰδοῦ ὁποῖα ἡ ὑπεράσπισιν ἐκείνη τὴν ὁποῖαν ὁ Λαοπλάνος Λομπάρδος γυρεῦει καὶ τούτηνε νὰ τὴν κάμῃ ψήφους γιὰ τὴν Κάλπητον.

Ἄς ἔλθωμε τώρα στὸ προκείμενον· ὁ Κύριος Λομπάρδος, τὸ ὄργανον τοῦτο τοῦ Ἰντόπιου, (τοῦ Διαόλου), ἔχει Σαράγια στὴ Ζάκυθο, εἰς τὴν ὁποῖα δέχεται καὶ σαφίδα καὶ λάδι. Ἦθελ' ἴσως νομίσετε ὅτι τὰ κεφάλαια τοῦ ἀπαιτοῦνται γιὰ τοῦτο τὸ ἐμπόριον θὰ ᾔῃαι ἴδικάτου, ἢ θὰν τὰ ἐδανείσθηκε... ἂ μπά!... ἐκεῖνα εἶναι χρήματα χηρῶν καὶ ἀνηλίκων, τὰ ὁποῖα ὁ πατριώτης Λομπάρδος ἔτρεψεν εἰς ἰδιαιτερότητον ὠφέλειαν!... Παρεμπρὸς, ἴσως νὰ ξανᾶλθω σὲ τοῦτο τὸ θέμα, μὲ περσοότερη ἐπισημότητα, καὶ μὲ περσοότερες λεπτομέρειες. Σήμερον θέλει σὰς εἰπῶ μόνον ὅτι, σὲ τούτητον τὴ Σαράγια, ὁ φιλότη ρη σ κ ο ς Λομπάρδος κλέφτει τοὺς χωρικοὺς, καὶ στὴ σταφίδα, καὶ εἰς τὸ λάδι ὁποῦ τοῦ πάνε.

(1) Ἀπὸ τὴ Ζάκυθο,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΑΧΡΙΣΤΙΑΝΟ ΓΕΓΟΝΟΣ 6ον.

(Τὸ ἀκόλουθο τὸ ἔγραψα ὑπὸ τὴν ὑπαγόρευσην τοῦ Κυρίου Γεω-
νιματᾶ, τὴς 28 Μαΐου 1860.)

Τὴν ἀπερασμένη Κυριακὴ ἐμίλησα μὲ τὸ σέμπρομου Μικέλη Κλήτση π: Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε τὰ ἀκόλουθα. «Τὸν ἀπερασμένον ἄγουστο εἶχα σταφίδα σε-
γνή (δὲν ἐνθυμοῦμαι ἂν μοῦ εἶπε δύο ἢ δύομισι χιλιάδες) μεριδιόγμου ἀπὸ τοῦ σέμπρομου Κυρίου Τερτσέτη. Τὴν ἐκατέβασα στὴ χώρα νὰν τήνε πάω στὴ Σαράγια τοῦ Λομπάρδου. Ἐμβαίνοντας μάλισα εἰς τὴ χώρα, ἕνας συγ-
γενήσμου, κάποιος Μηκέλης Κεροφύλας μεσίτης, ὁποῦ τὴν εἶδε, μοῦ ἐπρόσφερε νὰ μὲ κάμη νὰν τὴν πουλήσω εὐθὺς πρὸς-32-κολονάτα· μὰ δὲν ἠθέλησα. Τὴν ἐπῆγα λοιπὸν εἰς τὴ Σαράγια τοῦ Λομπάρδου ὅπου καρατάρω πῶς πρέπει νὰ ἤχανε ἕως πεντ-ἕξ χιλιάδες. Ἐπειτα ἀπὸ λί-
γες ἡμέρες, ἀπερνόντας πάλιν ἐκεῖθε εἶδα ποῦ ἐστιβάζα-
νε, καὶ ἐμαθα πῶς ἐπουλήσανε πρὸς-35 (τότες μάλιστα ἔτρεχε καὶ ἓνα κρυφὸ.) ἐμπῆκα λοιπὸν κ' ἐγύρεψα νὰ μοῦ λογαριάσουνε τὴ σταφίδαμου στὰ 35, καὶ νὰ μοῦ τὴν πληρῶσουνε. Αὐτοὶ ὁμως μοῦ εἶπανε πῶς τὴν ἐδικήμου δὲν τὴν ἐδώσανε ἀκόμη, κ' ἐκεῖνη ποῦ ἐστιβάζανε τὴν εἶ-
χανε πουλημένη πρωτῆτερα. Ἐγὼ ἐκατάλαβα πολὺ καλὰ πῶς ἐκεῖ ἦτανε καὶ ἡ 'δικήμου σταφίδα ποῦ ἐστιβαζότουνε, μὰ τί εἶχα νὰ κάμω! . . . Ἐκεῖνοι μοῦ ἐλέγανε πῶς ἡ τι-
μὲς θὲ ν' ἀξίνουνε, καὶ τὴ 'δικήμου θὰν τὴν πουλήσουνε περισσότερο!

Ὡστόσο, ἔπειτ' ἀπὸ καιρὸ, μὲ ἤρρηκε ὁ σύντροφόςτου τοῦ Κυρίου Λομπάρδου, καὶ μοῦ εἶπε πῶς ἐπουλήσανε τὴν ἐπίλοιπῆτους σταφίδα ὅλη πρὸς 24! Ἐγὼ δὲν ἤξε-
ρα τί νὰ κάμω, νὰν τὸ δεχτῶ νὰ μοῦ τήνε λογαριάσουνε πρὸς, 24, ἢ νὰ μὴν τὸ δεχτῶ . . . μὰ, τί εἶχα νὰ κάμω, ἀποφάσισα νὰ πάω νὰν τὰ γυρέψω κ' ἐκεῖνα. Ἐτσι, ἐπῆ-
γα νὰ λογαριαστῶ πρὸς 24, μὰ ὄντις ἐπῆγα, δὲν ἠθέλη-
σε πουλιῶ νὰ μοῦ τὴ λογαριάση πάρι πρὸς-20-μόνον!!!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ἦταν' ἐκεῖ καὶ ἄλλοι χωριάτες, ποῦ ἐφωνάζαν' κ' ἐκεῖ-
νοι γιὰ τὴ 'δικήτους σταφίδα, μὰ δὲν τοὺς ἐγνώρισα.»

§. 7.ον

Τὸ ἀκόλουθον Ἀχρίστιανο Γεγονὸς 7ον. δὲν τὸ ἔγρα-
ψα ἀπουκάτου σὲ ὑπαγόρεψη, ἀλλ' ἀφοῦ γιὰ πολὲς φορὲς
ἓνα ὕψηλὰ θεμένο ὑποκείμενο (1), ἐπανηλημένως μοῦ τὸ
ἐδιηγῆθη καὶ μοῦ τὸ ἐβεβαίωσε.

« Ἐνας χωριάτης, (τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμότουε τὸ ὄνο-
μα) ἐπῆγε στὴ Σαράγια τοῦ Λομπάρδου δεκαῆξη λίτρες
λάδι (2). Ἄλλ' ὁ φιλόθρησκος καὶ πατριώτης Λομπάρδος,
μὲ τὰ μέτρα τὰ 'δικάτου, ἢ μὲ τὴν 'πιδεξιούσητου, τὲς
16 λίτρες τὲς ἔβγαλε-14- 1/2 ! . . . Ἔτσι, ἐν ὀνόματι
Θρησκείας Πατρίδος Ὁρθοδοξίας κ' Ἐνώσεως, μέσα σὲ
16 λίτρες, ἔκλεψε-1 1/2 . ! . . . »

Τέτοιος εἶναι στὴν ἰδιωτικῆντου ζωὴν ὁ Ὑποκριτὴς
τοῦτος, ὁποῦ ἄρπαξε τὴν πατερίτσα τοῦ Ἐπισκόπουτου,
καὶ μὰς παρουσιάζεται αὐτὸς ὡς Ποιμὴν, Ἐπίτροπος τοῦ
Χριστοῦ ! . . . Εἶναι Κλέφτης ! . . . Εἶναι Ψεύτης ! . . .
Εἶναι Συκοφάντης ! . . . Εἶναι Ἀφιλόξενος ! . . . Εἶναι
Ἐπίβουλος ! . . . Εἶναι Ἀπάνθρωπος καὶ ἄτιμος Κερδο-
σκόπος ! . . . Εἶναι Προδότης, προδότης τῶν συμφερόν-
των τῆς Πατρίδοςτου ! . . . Δικαιοσύνη νὰ γένη σὲ τοῦ-
τον τὸν ἀσυνείδιστο Δουλκαμάρα ποῦ ἐν καιρῷ χολόβ-
ροιας ἔπιε τὸ αἷμα τῶν συμπολιτῶντου ! . . . Δικαιοσύ-
νη νὰ γένη σὲ τοῦτον τὸ Λαοπλάνο ποῦ ἀποχτήνωσε καὶ

(1) Τί δυσυχία σὲ τοῦτον τὸν Τόπο νὰ μὴν τολμοῦνε νὰ λένε πα-
ρησία, ἐκεῖνα ποῦ ὄλη μέρα λένε ἀνάμεσότους ! Τὸ ἐλάττωμα
τοῦτο ἤμποροῦσε στὴν παρούσα περίστασι νὰν τοὺς ἐμποδίσῃ νὰ
ἐλευθεροθοῦν' ἀπὸ τὸ ζυγὸ τοῦ Λομπάρδου, ἀπουκάτου εἰς τὸν ὁ-
ποῖον ταπινόνονται τῶρα χρόνους ὡς καὶ οἱ πουλιὰ ὑπερίφανοι
μεγαλοσιάνοι τῆς Ζάκυθος. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο θέλει ἐκθέτεαι πάν-
τα τῆ Ζάκυθο εἰς εὐκολὴν ὑποδούλεσην εἰς τολμηροῦς πολιτικοῦς
Κοματάρχας.

(2) Ἡ Λίτρα ἀντικρίζει ὡς ἔγγυστα μὲ τὸ Γαλιόν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἐδιάφθειρε τοὺς εὐπίστους τοῦ Τόπουτου ! . . . Κομμάτι
σκοινί γιὰ δαύτονε ! . . . Ἴδοῦ ἡ πρεπούμενήτου Δικαιοσύννη,
ἰδοῦ τὸ μόνο μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ζάκυθο ἀνα-
νοημένη, ἤθελε πλήνει τὴν ἐντροπὴν τῆς εὐπιστίαςτης.
Ἐξακολουθεῖ

—o—

Ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωμε λίγους περσσότερους ἀνα-
γνώστας εἰς τὴν Ἐφημερίδαμας, στέλνομεν εἰς τοὺς
συνδρομητάσμας τὸ ἐδῶ ἐσώκλειστον ψηφοδέλτι, παρα-
καλοῦντεςτους νὰ μὰς τὸ ἐπιστρέψουν μὲ καμμίαν ἀξιό-
χρεον ὑπογραφήν.

Ὅσον τάχιστα θέλει ἐγδόσω Φυλλάδιον ἐμπεριέχον
Le mie Sofferenze e le mie Osservazioni nelle Prigioni di Ce-
falonia. Ἡ δημοσίευση τούτη θέλει σταθεῖ ὠφέλημη γιὰ
τὴν κοινωνία. Ἡ τιμὴ τοῦ Φυλλαδίου ἓνα σελίνι.

Τοῦ Λομπάρδου μὴν καταδεχομένου νὰ ἔβγάλη τὴν
ὠρὰ μὲς' ἀπὸ τὰ σκέλιατου, ἡ Λυχνιὲς θέλει ξαναγένου-
νε Λύχνος. ὁ δὲ Λύχνος ἐκεῖνος θέλει ἔχει καὶ λίγον πο-
λιτικὸν χαρακτήρα, γιὰ νὰ βαστάη κομματάκι τοὺς λα-
οπλάνους στὰ ὄριάτους. Ἄν ὁμως ὁ Κύρ Λομπάρδος
τολμήσῃ νὰ καταδεχθῇ νὰ ἔβγάλη ἄχνα, ἡ Λυχνιὲς θέ-
λει ἔξακολουθήσουνε, γιὰ νὰν τότε διδάξουνε ὅτι, στὴ θέ-
σητου, τὸ μόνο ποῦ τοῦ μένει εἶναι τὸ νὰ μὴν καταδέ-
χεται νὰ συκόνῃ τ' αὐτιάτου.

Εἶναι καὶ πολὺ χρειάζομενο νὰ βαστοῦμε γιὰ τοὺς
Γαλιότους ἓνα καλὸ ραβδί, γιὰ τὸ ὁποῖο νὰ μὴν κα-
ταδέχονται νὰν τὸ παρακάνουνε.

ΑΝΕΓΓΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΟΥΤΗΣ.

Δύο Δικασταὶ στὸ Θιάκι ἀρνηθήκανε νὰ πληρώσουνε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

την 1ην εξαμηνίαν, γιατί δὲν ἐλάβανε ταχτικά ὄλους τοὺς ἀριθμοὺς!

Ἐνας νέος βαθύπλουτος, ἀπὸ τὰ πρῶτιστα σπήτια τῆς Ἐφταννήσου· ὅταν τοῦ ἐπροσφέρθηκε νὰ υπογράψῃ στὴν Ἀγγελίᾳ μου, εἶπε, « Νὰ εἶδῶ πρῶτα μὴν υπογράφηκε ὁ πατέρας μου σ' ἄλλο ἀντίτυπο! »

Σὲ τέτοιες ἐλεεινολογίες ὅμως ἔχω νὰ ἀντιτάξω καὶ μία γεναιότητα. Ἐνας Κύριος Κεφαλονίτης χωρὶς νᾶναι βαθύπλουτος, υπογράφηκε γιὰ 30-ἀντίτυπα, καὶ τὰ ἐπλήρωσε μὸλις τοῦ ἐζητήθηκε ἡ πληρομή.

Προχθὲς μᾶς ἐστάληκε ἀπὸ Ζάκυθο ἓνα φυλλάδιον, **ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ**, κατὰ τοῦ Λομπάρδου. Δὲν τὸ ἐδιαβάσαμε. 1ον, ἐπειδὴ γραμμένο στὸ λογιωτατίστικο· πρᾶγματα γραμμένα στὸ λογιωτατίστικο καὶ στὸ γραβαρέϊκο δὲν τὰ διαβάζουμε. 2ον, ἐπειδὴ ἀνόνημον· καὶ κατηγορίες ἀνόνημες δὲν τὲς ψηφοῦμε.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Ἐλεγε πολὺ καλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔλεγε « Ὅντες κλοτσᾷ ὁ γαΐδαρος, μὴν κάθεσαι νὰν τοῦ ψάλης φιλοσοφία, μὰ πιάνε τὸ ξύλο. »

On étale le titre de bon citoyen, et on cache dessous celui de jaloux ; on a sans cesse l'État dans la bouche. et la jalousie dans le coeur. Massillon.

Le langage suit presque toujours les moeurs en sens inverse : sont elles licencieuses, il est prude, sont elles terribles, il est doux! A. Esquiros.

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΑ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Δ Α Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΤΟΣ

1860.
ΔΙΑΔΟΧΙΚΗ ΤΥΠΗ ΒΕΛΟΤΟΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

